

U lijepoj pjesmi, poznatoj nam pod imenom Himne Gospe od Zdravlja, O. Knežević opisuje milost, koju je Majka Božja udijelila Dobromu, kad ga je g. 1731 sačuvala od kuge. Zatim nastavlja, da je tu milost ponovila i 33 godine kasnije, oslobođivši ga od iste kuge:

*Ovo s' isto ponovila
Posli triest i tri lita,
Buduć Dobri obranila
Od tog biča jadovita.*¹³

*Al moguća oblast Tvoja
Kugi mejaš zabilži,
Rekav, hoće volja moja,
Da s Dobroga Tvoj gnjiv biži.*¹⁴

U drugoj pjesmi, spjevanoj prigodom krunjenja čudotvorne Gospine prilike, pripovjeda, da je kuga bila počela strahovito moriti, i, da je Majka Božja nije odalečila od Dobroga, da bi svaka kuća bila puna plača i žalosti, a mnoge bile sasvim opustjele. Dobrani, videći ovu strašnu pogibelj, poletješe pred svetu priliku Majke Božje i stadoše Je moliti, da im se smiluje i ovaj strašni bič Božji od njih odaleći. Ako im se smiluje, da će Njezinu svetu priliku okruniti zlatnom krunom:

Kako je bila moriti počela,
Da joj, o Majko, Ti ne budeš smela,
Svaka bi bila kuća puna cvila,
Bez svake sumnje.
Dosta bi bilo pak i pustih kuća,
Da nam ne budeš Ti, Majko moguća,
Milosna bila i bolest odnila
Od naših dvora.
Što mi nevoljni svi bistro videći,
I puni straha u smetnji stojeći,
Na pomoć zvali Tebe sm' i prijali
Potpunu milost.¹⁵

Zavjet se je svidio Dobroj Majci. Ona usliša vapaje svoje djece i odaleći od njih kugu, tako da je Dobri kroz

¹³ Duhovne pisme, 131.

¹⁴ N. mj. 132.

¹⁵ N. mj. 171 sl.